

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. Пловдив, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, ХІХ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя Г. Костадинова

при участието на секретаря Цветелина П. Бакалова
като разглежда докладваното от Галя Г. Костадинова Търговско дело № 20225300900392 по описа за 2022 година

Предявени са искове по чл.45 от ЗЗД във вр. с чл. 511 ал.2 във вр. с ал.1 т.2 КЗ и чл.86 ЗЗД.

Ищецът И. Ф. Б. ЕГН ***** от гр. С. иска осъждане на ответника НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ ЕИК 130764706 гр.София да плати 100 000лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени при ПТП, настъпило на 09.12.2019г. около 20.15 часа на АМ Тракия в района на км. 132,500 на град Пловдив, между товарен автомобил МАН, модел ****, с чуждестранен рег. № ****, с полуремарке, управляван от Ф.С., и лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № ****, управляван от ищеца, ведно с обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата от 23.11.2020г. до изплащане на сумата.

Твърденията са, че на 09.12.2019г. вечерта управлява л.а. Рено, модел Клио с рег. № **** по АМ Тракия от София към Пловдив. Около 20.15 часа в района на гр. Пловдив от паркинг излиза товарен автомобил МАН, модел **** с рег. № ****, с полуремарке, управляван от Ф.С., и при включването си в АМ Тракия не подава светлинен сигнал за маневрата, не пропуска колата на ищеца, засича го по платното на дясна лента, навлиза пред него от аварийна лента, в резултат на което настъпва удар в предната част на лекия автомобил Рено Клио и в задната част на полуремаркетото.

По случая е съставен констативен протокол, образувано е ДП № 146/2019г. на ОД на МВР Пловдив, което е прекратено по реда на чл.343 ал.2 от НК след изявление на пострадалия ищеца, че желае наказателното производство да се прекрати.

След ПТП ишецът губи съзнание, откаран е по спешност с опасност за живота от екип на Бърза помощ в УМБАЛ Св. Георги гр. Пловдив, където раните му са обработени, опериран е и е хоспитализиран от 09.12.2019г. до 16.12.2019г.

В резултат на ПТП получава следните травматични увреждания: контузия на главата, довела до мозъчно сътресение със загуба на съзнанието; фрактура на базата на черепа в областта на форамен магнум в ляво с костен фрагмент; счупване на гръдна кост; контузия на гръден кош, корем и долна част на гърба; разкъсно – контузни рани на главата и лицето в областта на долна устна и устния вестибулар с неправилни форми на раните, неравни, поради което е опериран по спешност и раните са защити; охлузвания и натъртвания по главата и крайниците.

През първите 72 часа основно спи, в будно състояние има силно главоболие, приемани са медикаменти. Фрактурата на черепа в ляво е с костен фрагмент с размер на касилен план до 3 мм, поради което често изпитва главоболие. Счупване на гръдната кост предизвиква силни болки, затруднено дишане с болки, продължили около 3 месеца. Раните по лицето са оставили трайни загрозявания с белези, които са пожизнени. През първите 3 седмици се храни с чужда помощ с течности със сламка. През първите 3 месеца основно е на легло, изцяло в дома си, не може да излиза на слънчева светлина, да ходи на дълги разстояния или да стои прав за дълго време. До него винаги има близък човек и е под наблюдение поради главоболие, световъртеж, замайване и повръщане. Болки в главата и замайване изпитва до момента.

През първите 3 месеца не може да чете, да гледа телевизия, състоянието оказва негативно въздействие върху образованието му. Предписан му е щадящ режим, без натоварвания, без спорт, без обичайната за млад човек активност. От активен, учещ и спортуващ младеж се превръща в малко дете с нужда от постоянни грижи, което го кара да се чувства в тежест на близките, защото се нужда от постоянните грижи за тоалет, хранене, придвижване.

Поради затруднено хранене само с течни храни отначало отслабва, организъмът му отпада, говорът му е затруднен, което го притеснявало при общуване. Настъпва физически и психически дискомфорт, тревоги и притеснения за здравето му. Изпитва силен стрес и уплаха от ПТП, сега се притеснява от пътуване в МПС, от движение по улиците в града, което

намалява социалните му контакти и нормалния му начин на живот. Често се буди нощем от кошмарни сънища, започва да страда от безсъние и хронична умора. При опити да се говори с него за ПТП отклонява темата, не желае да коментира, става сприхав и избухлив, което е нетипично за характера му преди ПТП.

Получените белези по лицето водят до дискомфорт при общуване с околните.

Към датата на ПТП водачът на товарния автомобил с турска регистрация е имал валидна застраховка при застрахователна компания YONET с полица № 04015190299 с валидност от 17.12.2018г. до 17.12.2019г. С молба от 23.11.2020г. предявява претенция пред ответника, която не е удовлетворена извънсъдебно, което е основанието да сезиране съда.

Не признава възраженията на ответника за виновно причиняване и съпричиняване на ПТП от негова страна. Твърди, че вина за настъпване на ПТП има само водачът на товарния камион, който излиза от паркинга на АМ Тракия и се включва в движението по начин и на място, когато това не е било безопасно, като внезапно засича попътно движещия се лек автомобил, управляван от ищеца. Маневрата е опасна и неочаквана за ищеца. Ф.С. е професионален водач и е трябвало да изчака попътно движещото се МПС, а не да го засича, като е имал възможност да предвиди последиците от своите действия и е бил длъжен да предотврати настъпване на ПТП чрез пропускане на попътно движещото се МПС.

Уточнява, че с няколко молби е представил на ответника всички документи, с които разполага.

Не признава, че с поведението си е съпричинил ПТП и вредоносния резултат. И до момента изживява тежко спомена за катастрофата, защото до пристигане на екип на Бърза помощ е бил заклещен в колата.

Не признава, че е управлявал МПС с превишена скорост, с несъобразена скорост и при неспазване на дистанция. При управлението е съобразил скорост със закона, пътя, релефа, условията. Без правно значение е има ли спазване на дистанция, защото товарният автомобил се включва в движението пред ищеца от крайпътен паркинг без светлинна сигнализация. Поддържа, че водачът на товарния автомобил го управлява при нарушаване на законовите изисквания, без да се съобрази с условията, пътя и движението на останалите участници, чрез включване в движението по начин и място, което не е било безопасно, поради което вината за настъпване на ПТП е изцяло негова.

Твърди, че е упражнявал непрекъснато контрол върху МПС и то е било технически изправно.

Поддържа размера на претенцията като отговаряща на законодателния критерий за справедливост, както и датата на забава.

Ангажира доказателства, претендира разноски, представя списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът не признава иска. Признава наличие на валидна застраховка по договор на застрахователна компания YONET с полица № 04015190299 с валидност от 17.12.2018г. до 17.12.2019г.

Признава, че извънсъдебно е сезиран от ищеца на 23.11.2020г. като по молбата му е образувана щета № BG-20 –TR – 00461 с отказ за плащане на обезщетение до представяне на изискани документи.

Не признава отговорността на водача на товарния автомобил за настъпване на ПТП и за вредоносния му резултат. В констативния протокол е посочено, че ищецът като участник 1 не спазва дистанция и блъска отзад намиращия се пред него участник 2, поради което допуска ПТП с пострадало лице. Твърди, че вина за настъпване на ПТП и на последиците от него е изцяло на ищеца, защото е нарушил правилата за движение по пътищата, не е спазил дистанция при управление на МПС, не е упражнявал контрол върху управляваното МПС, управлявал е МПС с превишена скорост и с несъобразена с пътните и атмосферните условия скорост в тъмната част на денонощието, управлявал е технически неисправно МПС.

Евентуално възразява, че ищецът изключително е допринесъл за настъпване на ПТП и неговите последици, поради което ги е съпричинил, чрез нарушаване на правилата за движение по пътищата, неспазване на дистанция при управление на МПС, неупражнен контрол върху МПС, управляване на МПС с превишена скорост и с несъобразена с пътните и атмосферните условия скорост в тъмната част на денонощието, с неисправно технически МПС.

Не признава механизъм на ПТП.

Не признава неимуществените вреди по вид и обем. Не признава интензитета и продължителността на болките и страданията, степента на възстановяване, емоционалното отражение и последиците за образованието на ищеца.

Възразява, че искът е завишен по размер и не е съобразен с изискването за справедливо репарирание.

Евентуално възразява, че липсва забава от датата на писмената претенция, защото срокът за произнасяне е 3 месеца, поради което забава би настъпила от 24.02.2021г.

Уточнява, че за ищеца произшествието е било предотвратимо.

Твърди съпричиняване на вредите поради непоставен предпазен колан или поставен технически неизправен предпазен колан.

Уточнява, че не е застраховател, не е страна по застрахователен договор и за това за него не се прилага момента на забава, който важи за застрахователя.

Ангажира доказателства, претендира разноски, представя справка по чл.80 от ГПК.

Съдът, след преценка на ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид въведените доводи и възражения, приема за установено следното:

От постъпилите в оригинал материали по ДП 146/2019г. по описа на Сектор РПТ при ОБД на МВР гр. Пловдив, пр.пр. № 10764/2019г. на РП Пловдив, а именно: Протокол за оглед на местопроизшествие от 09.12.2019г., Албум за посетено местопроизшествие, копия на документи за самоличност на чужд гражданин, Констативен протокол за ПТП с пострадало лице от 09.12.2019г., план – схема, Докладна записка, Писмо – отговор на Дирекция Национална система 112 – Районен център 112 – Кърджали, за получен сигнал на ЕЕН 112 на 09.12.2019г. в периода от 19.00 часа до 22.00 часа за възниквало ПТП на АМ Тракия в района на км 132+000 в близост до паркинга на хотел „М.“ в посока гр. Бургас между ТИР МАН с турски рег. № **** и автомобил марка Рено с рег. № ****, отговори на НИМХ – Филиал Пловдив за метеорологична информация за АМ Тракия, км 132+500 на 09.12.2019г. от 18.30 до 21.30 часа, както и от 19.30 до 20.30 часа, отговор на МРРБ – Агенция Пътна инфраструктура – ОБПУ Пловдив, за схема на участъка от АМ Тракия км 132+500, посока Бургас, с прилежащи пътни знаци и пътна маркировка към 09.12.2019г., ведно с две скици, от показанията на изслушаните по делото свидетели Ф. И. Б., **** на ищеца, които кореспондират на писмените материали по делото, последователни и логични са, поради което съдът ги кредитира, на И. В. И. и частично на С.А., и от заключението по САВТЕ на в.л. Т. П., дадено обективно, компетентно и безпристрастно, което съдът кредитира като кореспондиращо на писмените материали и гласните показания, се доказва, че на 09.12.2019г. вечерта ищецът И. Б. управлява собствения си лек автомобил Рено, модел Клио, с рег. № ****, по АМ Тракия, в посока от София към гр.Бургас. Към 20.15 часа преминава в района на гр. Пловдив, което е в тъмната част на денонощието през тази част от годината, с налична облачност, без валежи, с относителна влажност 90 %, обусловила мъгла в района. Движи се със 108 км/ч, в южна

лента на неговото платно. В същото време товарна композиция влекач МАН с прикачено ремарке, с турска регистрация № ****, управлявано от турския гражданин Ф.С., навлиза от отбивка за паркинг на хотел – ресторант М. в лентата за принудително спиране, след което предприема пристрояване в южна скоростна лента пред лекия автомобил Рено Клио. От момента на навлизане в лентата за принудително спиране влекачът МАН ускорява и достига скорост на движение около 66 км/ч. Моментът, в който влекачът започва навлизане в скоростната южна лента от лентата за принудително спиране, лекият автомобил Рено Клио е на около 70 – 71 метра, съгласно схемата на страница 17 от заключението на в.л. П.. След около 2.35 секунди настъпва удар между предна част на лек автомобил Рено Клио и задна част на ремаркетото на товарния автомобил.

Ударът настъпва в южната лента за движение на платното на АМ Тракия, посока Бургас, на км 135+572, където, съгласно снимки № 1, 2, 3, 4 и 5 от фотоалбума от досъдебното производство, се намират разпръснати части, стъкла и следи от ГСМ /горивно – смазочни материали/, останали върху платното от мястото на удара до мястото на спиране на двете превозни средства, както и „копка“ върху южната лента от платното за движение. Такива следи не се констатира от снимките в лентата за принудително спиране. Там е само регистрационната табела на лекия автомобил Рено Клио, до пътен знак Ж 2.

След удара влекачът МАН с прикачено ремарке продължава движение в първоначална посока изток, водачът му реагира и задейства спирачната система като отклонява управлението надясно и се установява в лентата за принудително спиране на мястото, отразено в протокола за оглед и видно от снимковия материал от фотоалбума. Десните му гуми са в близост и върху разделителната лента на двете платна – снимки № 6, 7 и 8. Изминатият от влекача МАН с полуремарке път след удара до мястото на спиране е 46.48 метра, скоростта му намалява от 66 км/ч до 0 км/ч. В съдебно заседание на 19.04.2023г., при изслушване на заключението, в.л. П. допълва, че опасната зона за спиране на влекача МАН при скорост 66 км/ч е 46.46 метра, което потвърждава, че ударът е настъпил при скорост на влекача МАН от 66 км/ч, защото след удара и при задействана спирачна система това ППС изминава 46.48 метра, което е равно на опасната му зона за спиране с тази скорост от 46.46 метра.

След удара лекият автомобил Рено Клио е продължил движение в посока изток като е бил влачен от влекача и се установява на място и в положение, отразено в протокола за оглед и фотоалбума – десните гуми са върху разделителната бяла линия на двете ленти – снимка № 17. Видно от снимковия материал, лекият автомобил навлиза под ремаркетото отзад почти

до средата като движението му е спряно от задна напречна греда на полуремаркетото, навлязла в купето на лекия автомобил след волана. Разстоянието от земята до пода на ремаркетото е по – малка от височината на лекия автомобил Рено Клио, поради което лекият автомобил се вклинява под ремаркетото почти до средата на леката кола, заклещен е и в резултат на това е влачен.

Пръв покрай настъпилото ПТП минава свидетелят И. И., който управлява ППС със скорост около 90 км/ч поради много лошата видимост от мъглата в района. Свидетелят възприема ПТП, но поради лошата видимост и оттук усложнената пътна обстановка, с цел да не предизвика и той ПТП, подминава и напуска АМ Тракия на отбивката за с. В., където спира и подава сигнал на телефон 112, регистриран от системата в 20.16.14 часа.

Съгласно схемата на пътния участък – скица № 2 на стр.122 от ДП, предоставена от Агенция Пътна инфраструктура по досъдебното производство, паркингът на хотел – ресторант М., отклонението към него от автомагистралата и изходът от паркинга към автомагистралата, са нерегламентирани – липсват предвидени каквито и да било пътни знаци, включително ограничителни и указателни. За същите не са поставени съответните пътни знаци за изход от магистралата и вход на магистралата, така, както е сторено за бензиностанция Ромпетрол, разположена на срещуположната пътна лента на км 132+431, с поставени пътни знаци С1, С 6.3 и Г 11. Мястото на влИ.е на изхода на паркинга на хотел М. в лентата за принудително спиране на автомагистралата е заштрихована с коси успоредни линии на схемата, което представлява забранено място за движение от МПС върху заштрихованата площ, но тази заштриховка не е изпълнена на терена, видно от фотоалбума. Водачът на влекача МАН при напускане на паркинга е навлязъл в лента за принудително спиране, която е с маркировка по схема, забраняваща движение на МПС, но доколкото не е изпълнена на място, няма доказателства този водач да е знаел за това.

С оглед показанията на св. И., чийто обаждане е регистрирано на телефон 112, и двете справки от НИМХ – Филиал Пловдив за метеорологична информация за АМ Тракия, км 132+500 на 09.12.2019г. от 18.30 до 21.30 часа, както и от 19.30 до 20.30 часа, сочещи, че в 20.00 часа в този район не е имало дъжд, но влажността е била 90 %, което подкрепя показанията на св. И. за мъгла и лоша видимост, съдът не кредитира показанията на св. С.А. в частта, че времето било ясно, без мъгла, защото остават изолирани и противоречат на горната група доказателства. В останалата част показанията на св. А. кореспондират на протокола за оглед и фотоалбума, не се опровергават от останалия доказателствен материал, поради което доводите и възраженията на ответника за достоверността им остават на плоскостта на защитната му

позиция без да ги обори и опровергае чрез събиране на насрещни доказателства по начин, в резултат на който тези показания да не се кредитират.

Неоснователни са и възраженията на ответника срещу заключението на САВТЕ на в.л. Т. П. относно възприетата траектория на движение на товарния автомобил и мястото, на което навлиза от лентата за аварийно спиране в южна скоростна лента. Видно от текстовата част на заключението и устните обяснения на вещото лице в съдебно заседание, същият е изградил механизма на настъпване на ПТП на база фотоалбум, протокол за оглед, гласните показания на изслушаните в настоящото дело свидетели, при използване на специалните му знания и изследване на възможните траектории на движение на товарния автомобил при изчислената скорост. Доводите на ответника, черпени от досъдебното производство, не могат да се споделят, защото не са съобразени с факта, че по действащия ГПК заключенията на вещо лице и показания на свидетели са гласно доказателство, което се събира от съда при спазване на принципа на устност и непосредственост. Това означава, че вещото лице може да основе заключението си само въз основа на събраните в настоящия процес показания на свидетели, не и на показания, дадени пред орган на досъдебно производство, което влияе на изходните данни, въз основа на които се изготвя заключението, и оттук на крайния извод. Съответно, съдът не може да обсъжда и цени гласни доказателства, които не е изслушал лично, поради което е ирелевантно какво заключение е дало вещото лице в досъдебно производство при отчитане от страна на ответника, че същото е работило с различни материали. Доколкото наказателното производство е прекратено и няма влязла в сила присъда, настоящият съд няма задължение по чл.300 от ГПК да се съобрази с такава, а дори и да има присъда, то механизмът на настъпване на ПТП не е част от задължителната сила на влязла в сила присъда, поради което гражданският съд е свободен да изследва и да възприема такъв механизъм, какъвто страните докажат пред него.

Съгласно заключението на САВТЕ на в.л. Т. П. и неговите обяснения в съдебно заседание, при мъгла на пътя видимостта за лекия автомобил Рено Клио е била за къси фарове около 70 – 80 метра.

При скорост от 108 км/ч, лекият автомобил Рено Клио е имал опасна зона за спиране от 107.53 м. Товарният автомобил влекач МАН с полуремарке навлиза в южната лента на платното и от този момент изминава 37.98 метра за 2 .35 секунди. За същото време лекият автомобил Рено Клио е изминал 70.36 метра и това разстояние е по – малко от опасната му зона за спиране от 107.35 метра, което означава, че при навлизане на влекача пред лекия автомобил в южната лента на пътното платно, това е станало в неговата

опасна зона за спиране и лекият автомобил не е имал техническа възможност да спре. За времето от 2.35 секунди от навлизане на влекача в южната лента до настъпване на удара, лекият автомобил не е можел да предприеме спиране при скорост от 108 км/ч. Дори да е предприел спиране и задействане на спирачната система, то удар пак би настъпил при изместено място на удара в източна посока, тъй като лекият автомобил би намалил скоростта си до около 81 -82 км/ч за тези 70 – 71 метра и защото скорост от 81 км/ч е по – висока от скоростта на влекача и ще го настигне малко по на изток /съгласно обясненията на в.л. П. в съдебно заседание/.

От техническа гледна точка причина за настъпване на ПТП е навлизането на товарния автомобил МАН влекач с полуремарке в дясната скоростна /южна/ лента пред лекия автомобил Рено Клио на място, по начин и в момент, когато това не е било безопасно, защото мястото на удара попада в опасната зона за спиране на лекия автомобил Рено Клио. Когато влекачът МАН започва навлизането в скоростната лента, лекият автомобил Рено Клио се намира на разстояние до мястото на удара, по – малко от дължината на опасната му зона и водачът му И. Б. не е имал техническата възможност да предотврати настъпването на удара чрез безопасно екстренно спиране.

Съдът не дава вяра на констатациите на органите на полицията в протокола за настъпило ПТП, че то се дължи на неспазена дистанция от лекия автомобил Рено Клио, защото се опровергават от заключението на САВТЕ и там направените изчисления, както и от гласните показания на изслушаните свидетели за това, че товарният автомобил МАН е предприел маневра пристрояване в ляво в южна скоростна лента на платното от лентата за аварийно спиране, в резултата на което е навлязъл пред движещата се в южната лента лека кола. Липсват доказателства, че двете ППС са се движили в една пътна лента едно след друго, при което лекият автомобил да настигне поради скоростта си и да не спази дистанция спрямо товарния автомобил, в резултат на което да се удари в него.

Когато влекачът МАН навлиза от паркинга в лентата за принудително спиране на автомагистралата, лекият автомобил Рено Клио се е намирал на разстояние 212 – 213 метра от мястото на удара и има техническа възможност да забележи влекача МАН, според заключението. Предвид метеорологичните условия обаче – тъмната част на деня с мъгла, обосноваваща шофиране на къси светлини с видимост от 70 – 80 метра, съдът приема, че в този момент товарният автомобил МАН не е бил видим за ищеца, защото за ищеца видимостта е била не повече от 80 метра, поради което не е виждал на 210 метра пред себе си.

Съгласно обясненията на в.л. П. в съдебно заседание, при мъгла технически съобразената скорост е 80 – 85 км/ч - така свидетелят И. се е

движел с 90 км/ч при същите пътни условия точно по тази причина. При скорост от 80 – 85 км/ч, дължината на опасната зона на лекия автомобил Рено Клио ще бъде 62 – 63 метра, поради което, при своевременна реакция, съществува техническа възможност лекият автомобил Рено Клио да спре и да не настъпи ПТП чрез удар в задната част на ремаркетото на влекача.

В.л. П. установява, че ударът за лекия автомобил Рено Клио е челен, блокиращ, в предна част на автомобила. След удара има проникване на металните елементи на задната част на ремаркетото в салона на автомобила в областта на главата и на тялото на водача на предна лява седалка. Причинени са травми на ищеца от директния удар в задната част на прикаченото ремарке на влекача и те ще настъпят с или без поставен предпазен колан.

От представената от ищеца медицинска документация, показанията на св. И. и на св. Б., и изслушаните заключения по СМНЕ на в.л. Х. М., оспорена от ищеца, потвърдена от заключението на тройната комплексна СМНЕ на в.л. Н. В. – неврохирург, П. И. – неврохирург, и Р. Д. – рентгенолог, и от СМЕ на в.л. Д. М., които съдят кредитира като компетентни, обективни и безпристрастни, се доказва, че след ПТП ищецът е откаран от екип на Спешна медицинска помощ на УМБАЛ Св. Георги ЕАД Пловдив в това здравно заведение. Приет е по спешност в Шокова зала на Спешно отделение, след което на 10.12.2019г. по спешност е направена хирургична обработка на раните по лицето и главата, изписан на същата дата и приведен в Неврохирургия, където, след преглед, изследвания и консултации, се взима решение за консервативна терапия чрез обездвижване, изписва се на 16.12.2019г.

Вещите лица установяват, че при ПТП на И. Б. са причинени и той е получил следните травматични увреждания: 1. Мозъчно сътресение, без пълна загуба на съзнанието, с умерено изразена общомозъчна симптоматика, без данни за огнищна неврологична симптоматика и без данни от образните изследвания за травматични мозъчни увреждания, което е довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота. 2. Шийна гръбначна травма С0 – С1 – фрактура на окципитален кондил на основата на черепа в ляво, Тип III-авулзия чрез тракция с аларни лигаменти. Травмата е довела до затруднение на движенията на врата и главата за срок до три месеца, лекувана консервативно, чрез обездвижване с т.нар. „яка“. 3. Лицево – челюстна травма с множество наранявания в областта на лицето, както следва: на челото, среднинно, два успоредни, вертикални и близко разположени един до друг белега, с дължина 3 мм и 5 мм; на дясна вежда два белега с дължина по 1.5 см; между лява вежда и горния клепач на лявото око два белега с дължина 8 мм и 2 мм; под долната устна белег с неправилна дъговидна форма и неравни ръбове с дължина 5 см и ширина 2 мм; в областта на брадичката

белег с неправилна Г – образна форма и дължина на раменете 5 см и 2 см; под брадичката множество вертикално разположени и успоредни белези на обща площ 4 на 3 см. Раните са обработени хирургично и с шев в Клиниката по лицево – челюстна хирургия на УМБАЛ Св. Георги. 4. Контузия на гръдния кош, корема и долната част на гърба; 5. Счупване на мечовидния израстък на гръдната кост, и двете лекувани консервативно чрез обездвижване, с прием на аналгетици, за период на възстановяване около 60 – 70 дни; 6. Охлузвания по тялото.

Вещите лица единодушно приемат, че в резултат на причинените от ПТП на ищеца травматични увреждания същият е претърпял интензивни болки и страдания през първите три месеца, умерени до четири месеца и леки до шест месеца. Извършили са личен преглед на лицето и констатирали възстановяване, с изключение на оплаквания от периодични болки в главата и болки при по – продължително четене и гледане на телевизия. Налице е първично зарастнали цикатрикси в областта на долната уста и лицето и по предно – страничната част в областта на раменната става и мишницата. Ищецът се оплаква от болки при промяна на времето, при резки движения и при простуда, на моменти има замайване и лесна умора. Наблюдават се и множество начални дегенеративни промени в шиен сегмент, които, при провеждане на физиотерапия и консервативно лечение, би следвало да отзвучат.

Лицевите травми са довели до трайно пожизнено загрозяване в лицевата област, а останалите травми са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Всички вещи лица приемат, че възстановителният период при ищеца е бил до шест месеца.

Вещите лица безпротиворечиво дават заключение, че травмите са настъпили като пряк резултат от процесното ПТП. Механизмът на получаването им е чрез челен удар на лекия автомобил, управляван от ищеца, в задната част на прикачено ремарке на товарен автомобил ТИР и навлизането на предната част на автомобила под ремаркетото с тежка деформация на предната му част – до областта на страничните колони включително. Настъпилите увреждания на ищеца са в областта на гръдния кош, шията и главата. Има множество разкъсно – контузни рани в лицевата област. Лицевите наранявания са с характер на порезни и разкъсно – контузни рани, причинени от счупени стъкла и от твърди и режещи предмети от деформираното автомобилно купе, възможно и от навлезли в купето части от товарното ремарке. Настъпилите фрактурни промени в областта на гръдната кост и окципиталния кондил са в резултат на настъпилия удар в ТИР с придвижване на тялото напред. Подобни травми се получават най – често при

използван предпазен колан, водещ до гръдна травма с шиен камшичен удар. Наличието на гръдна и шийна травма са типични увреждания при ПТП за водач с поставен предпазен колан. Липсата на травматични увреждания в областта на долните крайници, таза и корема, също може да се обясни с използване на предпазен колан. Изолираното счупване на гръдната кост е възможно да бъде причинено както от директна травма, така и от задействан предпазен колан. При настъпилите в случая тежки деформации на автомобилното купе предпазният колан не би могъл да предотврати или ограничи в значителна степен получените травматични увреждания.

От показанията на св. Ф. Б. се установява, че при приема на ищеца в болницата същият е бил целия в кръв, с обезобразено лице, ожулени лакти и колене, не можел да говори, защото устата му е паднала надолу, поради което бил защит. Свидетелят остава в болницата при сина си, грижи се за него по време на престоя му там, защото не можел да става, бил до петия ден неадекватен – през повечето време спял, бил на системи, с поставен катетър, не е можел да яде твърда храна, не можел да си движи устата, която била надута и не можел да преглъща. Свидетелят купувал сокове и му давал да пие със сламка, когато се събуди за около 10 – 20 минути. След болницата ищецът е в дома на родителите си, които се грижат за него. Бил унесен, с главоболие, залитал, не можел да се обслужва, само лежал. Бил с поставена на врата „яка“ и с превръзка на гърдите за обездвижване, приемал обезболяващи. Първите два месеца след изписване бил най – зле, **** му го къпел, защото залитал, не бил стабилен. Преди ПТП бил студент, спортувал, бил активен. След инцидента се затворил, до месец май не искал да излиза, след възстановяването спрял да тренира бокс и бойни спортове, почнал да посещава само фитнес – зала. Година и половина след ПТП започнал пак да управлява кола.

От изслушаната СПХЕ на в.л. Д. К., дадена обективно, компетентно и безпристрастно, неоспорена, която съдът кредитира, се доказва, че Б. е млад мъж с данни за добро физическо състояние и нормално психическо развитие. Има магистърска степен, завършва след процесното ПТП, сега работи и харесва работата си. Живее на партньорски начала в хармонични отношения. Има планове и перспективи за развитие. Поддържа доверителни и редовни взаимоотношения със семейството и фамилията си. Ангажиран е с постоянна работа, ползва капацитета си за добра адаптивност, приспособимост, системност, последователност. Посещава редовно невролог поради остатъчни неврологични оплаквания от изтръпване на крайниците, не приема медикаментозно лечение. ПТП е довело до остър стрес поради живота – застрашаващите обстоятелства – бил заклещен в колата, изваден от служители, незабавно транспортиран в болнично заведение. Травмата е

протекла с непълен спомен за инцидента; в близките часове е изживян интензивен болков синдром в областта на гърдите и лицето. Значителните порезни и разкъсни наранявания в областта на лицето, кръвотеченията и силно затруднения са обхванали всички базови потребности – хранене, движение, обличане, хигиена. Емоционалните му преживявания от този период са от целия негативен спектър, бил е зависим от грижа както по време на болничния престой, така и в първите три месеца след това – налагало се ползване на помощ от близки, особено затруднен в храненето, физическата активност, носената яка довела до значителни неудобства. Имал е притеснения за продължаване на учебния процес като съумява да се организира и да го продължи. Чувствал вина пред близките си. През лятото на 2020г. успява да положи изпитите и постепенно се връщат уменията му за самостоятелен живот. Болковият синдром намалява.

Изводът на в.л. К. е, че психологическото и емоционалното състояние на ищеца към ПТП покрива клиничните картини на Остра стресова реакция, довела до разстройство в адаптацията, с тревожно депресивна реакция. Нарушената адаптация в този период се изразява в емоционални симптоми – тревожност, понижава се самооценката, психична и физическа умора, слабост, болков синдром, нарушен сън, снижен емоционален резонанс и други невротични оплаквания. Процеса на нарушена адаптация е продължил около шест месеца.

Има признание на ответника, че за товарен автомобил МАН, модел *****, с чуждестранен рег. № *****, с полуремарке, има валидна застраховка по договор на застрахователна компания YONET с полица № 04015190299 с валидност от 17.12.2018г. до 17.12.2019г.

Признава, че извънсъдебно е сезиран от ищеца на 23.11.2020г. като по молбата му е образувана щета № BG-20 –TR – 00461 с отказ за плащане на обезщетение до представяне на изискани документи.

При тези данни исковете са доказани по основание и частично по размер.

Приетата фактическа обстановка налага извода, че лицето Ф.С. като водач на товарен автомобил МАН, модел *****, с чуждестранен рег. № *****, с полуремарке, на 09.12.2019г. около 20.15 часа вечерта нарушава правилата на чл.5 ал.1 т.1 от ЗДвП, чл.25 ал.1 и ал.2 ЗДвП, чл. 26 ЗДвП, чл.56 от ЗДвП и чл.58 т.1 от ЗДвП, в резултат на което причинява настъпване на процесното ПТП.

Посочените норми от ЗДвП задължават водач на МПС с поведението си не да създава опасности и пречки за движението, да не поставя в опасност

живота и здравето на хората и да не причинява имуществени вреди. Ф.С. е създал пречка за движението на лекия автомобил Рено Клие в южната лента на платното за движение чрез навлизането в тази лента в момент и по време, когато лекият автомобил не е имал техническа възможност да спре, за да избегне удар в прикаченото полуремарке, в резултат на което е създал опасност за живота на ищеца.

ЗДвП задължава водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Ф.С. е нарушил тези изисквания при предприетите маневра от лентата за аварийно спиране на АМ Тракия чрез пристрояването в южна скоростна лента, защото е създал опасност за движещия се в този момент по южната лента на платното И. Б. с лек автомобил Рено Клио със скорост от 108 км/ч чрез пресичане на траекторията му в момент, в който това не е безопасно за лекия автомобил, защото не може с оглед скоростта да предприеме аварийно спиране, поради което маневрата е без съобразяване със скоростта на движение на лекия автомобил и отгук без да го пропусне да премине. По този начин е нарушил и специалното изискване при движение по автомагистрала, което гласи, че водач, който навлиза на автомагистрала или скоростен път, е длъжен да пропусне движещите се по тях пътни превозни средства, което Ф.С. не е сторил.

Има нарушаване и на второ специално изискване при движение по автомагистрала, според което на водача е забранено да спира пътно превозно средство за престой или за паркиране извън специално обозначените за това места. Чрез паркиране на паркинга на ресторант М. и след това предприето излизане от този паркинг и включване в движението по автомагистралата, Ф.С. е нарушил забраната при движение по АМ Тракия да спира ППС за престой и за паркиране извън специално обозначените за това места, защото входът към паркинга на ресторант М., както и изходът му към автомагистралата, не представляват специално обозначено място за престой и паркиране по АМ Тракия, съгласно схемата с прилежащи пътни знаци на Агенция Пътна инфраструктура към 09.12.2019г. и снимките от фотоалбума. Видно от снимковия материал е, че липсват поставени каквито и да било указателни и ограничителни знаци за наличие на изход и вход към АМ Тракия, както и за наличие на паркинг. А в резултат на това спиране и престой след това Ф.С. навлиза в АМ Тракия от необозначена и отгук нерегламентирана отбивка.

Нарушаване на цитираните разпоредби на ЗДвП от Ф.С. от обективна

страна представлява противоправно поведение, в резултат на което същият причинява ПТП, поради което то се определя като деликт по смисъла на чл.45 ал.1 от ЗЗД. От субективна страна вината му се предполага до доказване на противното, съгласно чл.45 ал.2 от ЗЗД, като законовата презумпция не е оборена от фактите по делото.

Неоснователни са възраженията на ответника за липса на деликт поради причиняване на ПТП от ищеца с негово поведение по неспазване правилата за ЗДвП, като това възражение остава недоказано от установената фактическа обстановка. Няма доказателства за настъпване на ПТП в резултат на неспазена от ищеца дистанция, защото не се твърди и не е установено двете ППС да са се движили в една пътна лента едно зад друга, при което поради поддържаната от ищеца скорост лекият автомобил да е настигнал товарния камион и да се е ударил в него. Доказателствата са, че товарният камион е извършил неправилно маневра пристрояване от аварийна лента в южна скоростна пътна лента без да пропусне движещата се по нея лека кола като препречва пътя ѝ. Аргумент за това е доказаната скорост на движение на товарния автомобил от 66 км/ч, която отговаря на опасната му зона на спиране и оттук на мястото на спиране на това ППС след настъпване на удара, съгласно протокола за оглед и фотоалбума. Ако двете ППС са се движили в една лента едно след друго, скоростта на товарния автомобил при движение по магистралата следва да е била по – висока от 66 км/ч, докато доказаната по делото за него скорост от 66 км/ч отговаря на извършване на маневра пристрояване след излизане от паркинг чрез ускорение.

Останалите защитни възражения на ответника за това, че ПТП е причинено виновно от ищеца са бланкетни, не са конкретизирани и не се събират по делото доказателства за наличие на някое от тях.

При неправилно предприета маневра пристрояване не става въпрос за случайно събитие.

Не се доказва управляване на лекия автомобил от ищеца с превишена скорост, съгласно изискването на чл.21 от ЗДвП, защото нормативната скорост е от 50 км/ч до 140 км/м за него и тя не е нарушена.

По делото липсват данни лекият автомобил Рено Клио да е било технически неизправно към 09.12.2019г.

От изслушаните заключения на СМНЕ /единична и тройна/ и СМЕ се доказва както вида и броя на причинените на ищеца травматични увреждания, така и факта, че травматичните увреждания са настъпили като пряк и непосредствен резултат от ПТП, предизвикано от Ф.С..

Гласните показания на ****та Б. и заключението по СПХЕ на в.л. К. установиха вида, интензитета и продължителността на изживените от ищеца

болки и страдания от преживяното ПТП и от причинените му травматични увреждания, както и периода на възстановяване. Същите поради това са пряка вреда за ищеца от деликта, извършен от Ф.С..

Съгласно чл.51 ал.1 от ЗЗД, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането като то може да бъде платимо еднократно или периодично. Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост – чл.52 от ЗЗД.

Съдът приема за доказано, че от ПТП на И. Ф. Б. са причинени: 1. Мозъчно сътресение, без пълна загуба на съзнанието, довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота. 2. Шийна гръбначна травма С0 – С1 – фрактура на окципитален кондил на основата на черепа в ляво, Тип III-авулзия чрез тракция с аларни лигаменти, довела до затруднение на движенията на врата и главата за срок до три месеца. 3. Лицево – челюстна травма с множество наранявания в областта на лицето, довела до пожизнено загрозяване на лицето. 4. Контузия на гръдния кош, корема и долната част на гърба; 5. Счупване на мечовидния израстък на гръдната кост, и довели до обездвижване, с период на възстановяване около 60 – 70 дни; 6. Охлузвания по тялото.

Възстановителният период е продължил до шест месеца с пълно възстановяване, с изключение на лицево – челюстна травма с множество наранявания в областта на лицето, която оставя пожизнени белези.

От показанията на ****-та, от СМНЕ, от СМЕ и СПХЕ се доказва, че за периода на възстановяване Б. е изживял много силни по интензитет и продължителност болеви усещания през първите три месеца, намалявали бавно, с умерен интензитет през четвърти и пети месец, с остатъчни епизоди през шести месец. Изживени са различни по вид, обем и продължителност негативни емоции в периода на възстановяване и след това. Налице е влошаване качеството на живот за периода от първите шест месеца поради временна социална изолация, попречила и отложила своевременно завършване на учебен процес във висше учебно заведение, пълна обездвиженост за около два месеца, зависимост за период от два – три месеца от чужда помощ за пълно обслужване, променени спортни навици.

Д-р К. установява, че в резултат на ПТП и причинените от това увреждания, Б. е преживял Остра стресова реакция, довела до разстройство в адаптацията, с тревожно депресивна реакция.

Към датата на ПТП ищецът е на 21г., учащ, несемеен. Съдът, съобразявайки се с вида и характера на доказаните вредоносни резултати, настъпилите по вид, характер и продължителност от това неимуществени вреди, възрастта на ищцата към датата на деликта, периода на възстановяване

на част от физическите увреждания, изживеният спектър от физически и психически болки и страдания, промените чрез влошаване качество на живот, указанията на ВКС за съобразяване на социалните и икономически условия, като съдът приема за доказани и прилага тези в страна към 09.12.2019г. /МРЗ към датата на деликта е 560лв./, намира за справедлив размер на обезвреда на неимуществените вреди следните суми: 15 000 лв. за мозъчно сътресение, без пълна загуба на съзнанието, довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота; 7 000лв. шийна гръбначна травма С0 – С1 – фрактура на окципитален кондил на основата на черепа в ляво, Тип III- авулзия чрез тракция с аларни лигаменти, довела до затруднение на движенията на врата и главата за срок до три месеца; 15 000лв. за лицево – челюстна травма с множество наранявания в областта на лицето, довела до пожизнено загрозяване на лицето; 4 000 лв. за контузия на гръдния кош, корема и долната част на гърба; 8 000лв. за счупване на мечовидния израстък на гръдната кост, довели и двете до обездвижване с период на възстановяване около 60 – 70 дни; 1 000лв охлузвания по тялото, общо 50 000лв.

Доказано и оттук основателно е само едно от възраженията на ответника за съпричиняване на ПТП от пострадалото лице и оттук за съпричиняване на уврежданията, по смисъла на чл.51 ал.2 от ЗЗД, като при този принос не се включва в състава на нормата наличие или липса на вина на пострадалия. Съгласно трайно установената съдебна практика, съпричиняването по чл.51 ал.2 от ЗЗД е обективен факт и при него не се изисква и не се изследва вина на пострадалия. При съпричиняването е достатъчно да има принос на пострадалия чрез конкретни действия и/или бездействия, с които е способствал за настъпване на увреждащото действие или неговия вредоносен резултат. Нужно е доказване на причинно – следствена връзка между действията на пострадалия и настъпване на увреждането и/или неговите последици. Принос има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредата или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и вредите. Поради това практиката приема и е възможно съпричиняване както от малолетни, така и от лица, които не разбират и не могат да ръководят действията и постъпките си.

В горния смисъл са ППВС № 17/1963г., Решение № 12 от 14.07.2022г. на ВКС по т.д. № 194/2021г., I т.о., ТК, докладчик Мадлена Желева, Решение № 198 от 03.02.2017г. на ВКС по т.д. № 3252/2015г, II т.о., ТК, докладчик председателя Ваня Алексиева, Решение № 165 от 26.10.2010г. на ВКС по т.д. № 93/2010г., II т.о., ТК, докладчик Бонка Йонкова.

В случая, съгласно САВТЕ, показанията на св. И. И. и метеорологичните справки за атмосферните условия сочат, че приносът на

пострадалото лице към настъпване на удара се изразява в движение с несъобразена с атмосферните условия скорост. Към момента на ПТП по АМ Тракия е имало мъгла. Съгласно обясненията на в.л. П. в съдебно заседание, при мъгла технически съобразената скорост е около 85 км/ч. С такава скорост се е движел и св. И.. При скорост от 85 км/ч за лек автомобил Рено Клио опасната зона за спиране е около 63 – 63 км/ч, което е било достатъчно при екстремно спиране да се избегне удар в товарния автомобил. Ищецът е управлявал ППС със 108 км/ч, което е с около 23 км/ч повече, поради което е извършил нарушение на чл.20 ал.2 от ЗДвП, защото, макар и да се е движел с разрешената от чл.21 от ЗДвП скорост за магистралата, не се е съобразил с атмосферните условия – мъгла, тъмна част на деня, по смисъла на чл.20 ал.2 ЗДвП, според която норма водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

В случая движението на други ППС по магистралата и тяхното пристрояване представлява предвидимо препятствие. Ако ищецът се бе движил със съобразена с атмосферните условия скорост от около 85 км/ч, би предотвратил настъпване на удара, защото би бил в техническа възможност да спре ППС преди да настъпи удар. По този начин от своя страна също е допринесъл за настъпване на ПТП.

Неоснователно поради недоказаност е възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат поради непоставен предпазен колан. Медицинските експертизи единодушно дават заключение, че видът на получените травми и механизмът на настъпването им сочат на поставен от водача на лекия автомобил предпазен колан – гръдна и шиечна травма. На този извод сочат и снимките от фотоалбума – виж снимка 14, според които задната част на влекача е навлязла почти до половината в купето на лекия автомобил и само предпазния колан е задържал тялото към седалката като не му е позволило свободно движение напред. Липсват каквито и да било доказателства в обратната насока, за да се приеме, че ищецът е управлявал ППС без поставен предпазен колан.

При съпоставката на поведението на двамата участници в ПТП за настъпване на деликта, съдът приема, че водачът на товарния автомобил МАН има 95 % принос към настъпване на деликта, а пострадалото лице е с 5 % принос, защото основата причина за удара е неправилна маневра на товарния автомобил на автомагистрала, който не се е съобразил с

преминаващото ППС, неговата скорост, условията и трафика на пътя, и не го е пропуснал при законово задължение за това, като се отчете, че иска да се включи в движение на лента на магистрала с интензивна скорост, по която ППС се движат с висока скорост и поради това имат дълъг спирачен път. Докато избраната от водача на лекия автомобил скорост, макар да е неподходяща за движение при мъгла, е била в границите на законово допустимата, близка до разумната за конкретните условия, с минималното ѝ надхвърляне, като лекият автомобил е бил ППС с предимство, което е отнето.

В резултат на това обезщетението се редуцира на 47 500лв. поради намаляването му с 5 % поради съпричиняване.

Доказаната сума се дължат от ответника с обезщетение за забава от 23.11.2020г., което е дата на извънсъдебно предявената пред него претенция за плащане. Това е покана за плащане и всяка покана поставя кредитора в забава. Ответникът писмено е отказал плащане без да има законово основание, защото има настъпило ПТП и претърпени от ищеца вреди от него. След като е поканен и не е платил, ответникът е в забава.

Задължението му да плати е законово уредено в чл.511 от КЗ, ответникът действа като представител на чуждестранния застраховател на територията на страната, поради което възраженията му, че не е застраховател по договор, са ирелевантни. Размерът на обезщетението на правоимащо трето лице, което не е страна по застрахователен договор, не зависи от това спрямо кое отговорно лице ще насочи претенцията си. Този размер винаги би бил един и същ.

При този изход на делото – 47 % уважен размер на претенциите и 53 % отхвърлен размер на претенциите, ответникът дължи на съда за уважените искиове ДТ от 1900лв.

На пълномощника на ищеца, предоставил безплатно представителство и защита при условията на чл.38 от ЗАдв, при защитаван интерес от 100 000лв. възнаграждението по НМРАВ е 8 650лв. без ДДС /липсват данни за регистрация по ЗДДС на пълномощника на ищеца/, от което при уважена претенция 47 % се дължи от ответника плащане на 4 065.50лв. и по съразмерност сторени разноси от 1 903.50лв.

При отхвърлени претенции от 53 % на ответника се дължи сумата от 5 501.40 лв. възнаграждение с начислено ДДС за един адвокат. Възражението на ищеца за прекомерност на уговорения и платения хонорар от 10 380лв. е неоснователно, защото това е минималния размер по наредбата от 8 650лв. и 20 % начислено ДДС от 1730лв., предвид регистрацията на адвокатското дружество по ЗДДС според двете представени фактури. Дължат се и разходи за експертиза по съразмерност от 813.55лв., общо 6 314.95лв.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ ЕИК 130764706 със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.2, и съдебен адрес **** да плати на И. Ф. Б. ЕГН ***** от ****, със съдебен адрес ****, чрез адв. М. Д., сумата от 47 500лв., /четирдесет и седем хиляди и петстотин лева/ обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени при ПТП, настъпило на 09.12.2019г. около 20.15 часа на АМ Тракия в района на км. 132,500 на град Пловдив, между товарен автомобил МАН, модел ****, с чуждестранен рег. № ****, с полуремарке, управляван от Ф.С., и лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № ****, управляван от ищеца, ведно с обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата от 23.11.2020г. до изплащане на сумата, както и направените по делото разноски от 1 903.50лв. /хиляда деветстттин и три лева и петдесет стотинки/, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за разликата над уважения размер на обезщетението за неимуществени вреди от 47 500лв. до предявения от 100 000лв., както и за обезщетението за забава върху тази главници от 23.11.2020г.

О С Ъ Ж Д А НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ ЕИК 130764706 със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.2, и съдебен адрес **** да плати на адвокат М. И. Д. със служебен адрес ****, на основание чл.38 ал.2 от ЗАдв възнаграждение от 4 065.50лв. /четири хиляди шейсет и пет лева и петдесет стотинки/.

О С Ъ Ж Д А НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ ЕИК 130764706 със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.2, и съдебен адрес **** да плати на Окръжен съд Пловдив ДТ от 1900лв. /хиляда и деветстотин лева/.

ОСЪЖДА И. Ф. Б. ЕГН ***** от ****, със съдебен адрес ****, чрез адв. М. Д., да плати на НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ ЕИК 130764706 със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.2, и съдебен адрес **** разходи за отхвърлената част от исковете от 6 314.95лв. /шест хиляди триста и четиринадесет лева и деветдесет и пет стотинки/.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд гр. Пловдив с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____